

Diplomová práce Michala Čechury – Aviatika.

K slovnímu uchopení díla v podobě diplomové práce Michala mě nejlépe pomohl jeho hutný text, jakýsi manifest jeho aviatického myšlení a snahy se dílem i životem přimknout k letectví... tato snaha je patrna v práci adepta už od počátku studia a vždy se k ní po malých odbočkách k jiným tématům vracel...

„Aviatika a vše okolo ní je spojeno s mým životem, názorovými i morálními hodnotami a nejen tím. Asi jako údery srdečního svalu. V mém nejbližším okolí se už od malička pohybují lidé, kteří mají co dočinění s aviatikou a nejsou to jen piloti. Tak snad i proto je pro mne i systém zobrazení aviatiky důležitý i ve formě, kterou předkládám. Je to komplexní svět, obsahující množství aspektů, situací, atd., které ho utvářejí a zhmotňují. I já tedy volil systém kompaktního systému děl. Vybraná média mají pro mne osobně i pro aviatiku jako téma zásadní význam“...

Obzvláště nejlepší a nejmodernější létací stroje Michala vždy fascinovaly a taky je zpodobňoval na mnoha klauzurách a jiných příležitostech vystavoval... a byť riskoval nejen ode mne odtažitost, odstup či nechut' se dívat na stroje k zabíjení, stroje moci, násilí a války... nastavené zrcadlo vždy vzbuzuje nechut', obzvláště když říká, že nejme nejkrásnější... společenské klima, kdy je každé drobné násilí tvrdě trestáno a běžně lidmi odsuzováno paradoxně umožnilo v několika minulých století a stále umožňuje státům a národům vést mnoho neobyčejně mega násilnických a nepřestavitelně krvelačných válek... které máme tak rádi či nám nevadí... že ano... nebo dokonce je prostřednictvím svého parlamentu podporujeme osobně a bráníme tak naši internacionální sounáležitost nebo dnes demokracii a svobodu a prosperitu – třeba milion mrtvých Iráčanů v posledním masakru říká Čechům asi tolik jako pět mrtvých psů a to ještě zda-li... k mé nechuti přispívalo i výtvarné malířské zpracování témat a dlouho jsem si zvykal a ne úplně zvykl na Čechurovu syrovost, pankovost, lajdáctví a taky silný tah zůstat sám sebou, letcem v oblacích a nenechat se přemluvit k „sladkému“ výtvarnému umění... takovému jak ho všichni máme rádi, vzdycháme u něj ve světových galeriích a někteří víme jak se do jeho klišé dostat...

...Michalovo dílo stojí z tohoto pohledu trochu mimo a svérázně si někam jde a tvrdohlavě si drží svoji estetiku i kvalitu...

...transparent je pro mne ukázkou veselé malby ornamentu, písma i konceptuálních významů, tedy jako brněnský strassekunst někde na zdi se mě líbí víc než ve vzduchu za letadlem, tedy mým představám se to tak jeví, leda že by letadlo lítalo hodně nízko...

...osobnost Čechury, jeho intelekt a charisma se plně zapojilo společně s ostatními silnými osobnostmi do scelení ateliéru a nejen jako ryzí člen Punkwy nám dodal mladý umělecký nespoutaný aspekt a sílu charakteru, kteréžto obé se mi zdá trochu v dnešní umělecké mládeži mizí a když se objeví je vrchností příliš vítáno... a přitom kupodivu je tento „umělecký“ aspekt osobnosti právě tím, co umožní se nakonec prosadit a možná více než ten klišojidní vlivným se podbízející... z takových divokých nespoutatelných a mnohdy i nepohodlných okolí osobností je třeba jmenovat namátkově Damien Hirst, David Černý a třeba taky Caravagio, Váchal a jiní a jiní... podržme alespoň pár umělců divočáků – sterilní prvoplánově ambiciozni a nafoukaní saloňáci či skromní černoprdelníci jsou nudní – stejně nás všechny láska k průměru nakonec a to asi brzy hodí do sítě jak kapry v rybníce a šup do kádě, aby měli maminky co na vánoce smažit... v posledku se budou divit a trpět i ti, kteří se tak rádi byrokracií, průměry a trapnou kasárenskou poslušností a stupidními vizemi po jednotě a bratrství nejen v EU či OSN zahalují a prosazují je a využívají jen ke svému prospěchu, moci a obohacení, ostatně bylo tomu tak v nedávné historii a zřejmě tomu i tak je a bude či prostě je to tak vždy... umělci jsou jen lidé... ale i tak je milý studenti a kolegové někdy si dobré

uvědomit, že pod různými rouškami úsměvů, rovnostářství, silných slov atd se v minulosti skrýval prudký nárůst ideologie totality na všech úrovních společnosti...člověk ale musí být schopen a chtít vidět neustálé opakování se všeho...i umělec může stát se údernou pěstí tohoto bohapustého zmaru...vzpomeňme vrcholné malíře renesance a baroka...nebo umělce Třetí říše...či národní umělce našich národních front a svazů a slavné české i brněnské literáty budoucí v omylu mládí totalitní zabijácký režim...či pár současných řiťolezů...
...ostatně reflexi jedné z nejprodávanějších komerčních značek - Třetí říši - můžeme také vidět v díle Michala s upřímnou fascinací i jasným zkarikováním a nadhledem, vyplývajícím z jeho touhy po svobodě a pravdě...Třetí říše prostě dobře prodává cokoli, stejně jako Buddha...

...michal ve své práci vždy tíhnu i k užitému výtvarného umění, byl za něj také oceněn a vytvořil je také jako součást diplomky...sám k tomu dále říká :“ Další poněkud víc designovou polohou jsou naušnice, které jsou prostě jen naušnice s motivem letadel. Jako součást diplomky, ale zastupují odvětví produktového designu, s kterým jsem si taky pohrával. Především spolupráce s Jakubem Dorňákem byla velice příjemná a plodná (1 místo mobitex brno – kachlová kamna)“...jeho naušnice jsou prostě naušnice pro manželky letců či také kapitány a všechny další na letišti Země a všechny zamilované...jsou jasně vypovídající syrové a jistě by se dali vyrobit z mnoha materiálů, podle movitosti nebo významu nakupujícího...a jsou dost pank...a jsou to stíhačky...

...jsem rád za Michalovo rychlé a syntetické připomenutí starých známých dějin Summeru, Egypta a Indie, daleko předcházejících dějiny vykládané současnou tzv.vědeckou disciplínou dějepavy, které považují tzv.mýty ne za nesmysly, ale pravdivou historii a překlady jejich textů za naznačení dalekosáhlých souvislostí, jako třeba vzniku lidské rasy nebo zpráv o neuvěřitelně rozvinuté genealogii či letectví bohů...Michal samozřejmě je fascinován starozákonním letectvím, letovými stroji a popisy jejich technické konstrukce, tvarů, zbraňových systémů a jejich funkcí, které bylo vždy věcí bohů a lidé starých civilizací neměli pochyb o jejich skutečnosti a které se tak úplně podobají strojům a zbraňovým systémům současným, že to naprosto zaráží a nutí k otázkám...je dojemné jak se punk stýká s náboženstvím a historií bohů...jak krásná je snaha po vnitřní pravdivosti...

...jako malíř a klasik nejsem vždy příliš nadšen projevem a formou Čechurových obrazů, něco mi stále na díle Michala chybí a rád bych to tam třeba viděl...vnímám velmi pozitivně konzistentnost Čechurovi výpovědi i postoje myslí po celou dobu studia i dnes v diplomové práci...estetika street artu i punk prosakuje jeho pohledem na výtvarné umění, jak by mělo vypadat a jaké mimoslovní poselství by mělo či mohlo předávat...tento rys výtvarného díla jsem se naučil u Michala vnímat a je pro mne silnou a zdravou touhou po svobodě, nezávislosti, lásce a hlavně mužném obrazu...ne snadno se člověku „líbí“, či mohu ze své pozice vidět nedořečenosti, či bych rád, aby dílo si osvojilo určitá schémata, která asi by mě měla a mohla více konvenovat a vyrábět pocit blaženosti...ale jde o to?...nebo to je stejné jako chtít po ptáku aby neuměl létat...Michal prostě si půjde za svým a vybojuje svůj vzdušný souboj jako každý jiný malíř a umělec a člověk a je jen na něm a jeho talentu a pili a pracovitosti do jakých výšin a jakou rychlostí a jak elegantně a jak vyzbrojen poletí a doletí... všichni lítáme všichni jsem bohové ať se nám či církvi svaté to líbí nebo ne, nelze než si uvědomit, jak život letí a kam a odkud...

...přeju Michalovi hodně štěstí, zvednutý palec spolubojovníka a z koutku úst krátkou větu -nelze umřít, buď sám sebou a drž a rozvíjej pozici...vytrvale a pilně pracuj...a dnes mě ještě napadla moje stará básnička ze začátku mé učitelské práce : vše co létá

lásku loví
vše co leze
lásku láme

...práci hodnotím ABC...takže výsledná je průměrná B...

